

శ్రీమాన్ ఎమ్మెస్సీగారు

వక్షం మీద చెయ్యేసి తడుముకుని మరుక్షణం బాత్‌రూంలోకి పరిగెత్తింది. జాకెట్ హుక్స్ తీసేసి రొమ్ముల్ని నొక్కుకొని చూసుకుంది. గడ్డల్లాంటివేమీ తగల్లేదు. 'థాంక్ గాడ్' అనుకొని గాఢంగా నిట్టూర్చింది.

మధ్యాహ్నం టీవీలో ప్రత్యేక వార్తా కథనం చూసినప్పటినించీ ఆమెకి ఒకటే భయంగా, ఆందోళనగా ఉంది.

భారతదేశంలో రొమ్ముక్యాన్సర్ అధికంగా రావడానికి ముఖ్య కారణం ఆకుకూరలు, కాయగూరలేనట. ఆపరిశుభ్ర పరిసరాల్లో మొక్కల్ని పెంచడం, కలుషిత నీరు పొయ్యడం, విపరీతమైన ఎరువులు, పురుగు మందులు వాడడం కారణమట!

అంతేగాక వాటిని సరైన పద్ధతుల్లో కడగకపోవడం, లోపభూయిష్టమైన స్టోరేజ్ విధానం మరో కారణమట. గాలి తేమ వగైరాల ద్వారా కొన్ని రోగకారక వైరస్లు వాటిల్లో చేరుతున్నాయిట!

ఈ సంగతులన్నీ విదేశీ శాస్త్రవేత్తలు టీవీలో చెప్పారు.

ఆ కార్యక్రమం చూసినప్పటినుంచీ రమ మనస్సు మనసులో లేదు. కాయగూరలు మానేసి ఇంకేం తింటాం? చేపలూ మాంసం ఎన్నాళ్లు తినగలం? వాటిల్లో మాత్రం రోగకారకాలు లేవనెలా చెప్పగలం?

ఏమిటోరా దేవుడా! తినడానికి లేక ఇదివరకు బాధపడ్డాం. ఇప్పుడు తినలేక బాధపడుతున్నాం. కింకర్తవ్యం?

గడియారం పిట్టలా కూసింది.

మైగాడ్! పిల్లలు కాన్వెంటు నుంచి వచ్చేలైమయ్యింది. వాళ్ళకి టిఫిన్ కూడా చెయ్యలేదు. చీరకొంగు బొడ్లో దొపుకుందల్లా, 'ఇప్పుడింకేం చేస్తారే?' అనుకొని ఫోన్ అందుకుంది.

"టూ చికెన్ బర్గర్స్..... హెూం డెలివరీ....."

“సారీ మేడమ్.....మినిమమ్ ఆర్డర్ త్రీ....”

“ఇది వరకు ఇచ్చేవారుగా”

“ఈ ఫస్ట్ నుంచి రూల్ మారింది మేడమ్”

“సరే అయితే మూడు పంపు.....” అడ్రస్ చెప్పింది.

ఏదో గుర్తుకు వచ్చినట్లు మరో నెంబర్ కి డయల్ చేసి సోఫాలో కూర్చుంది.

“హోయ్ మృణాళినీ....”

“హోయ్! ఏమిటి విశేషాలు?”

“కొత్తవేం లేవు గాని మధ్యాహ్నం టీవీ చూశావా?”

“అంత భాగ్యం నాకెక్కడిదీ? ఐపాడ్ కూడా ఎలొ చేయడం లేదు మా బాస్ పీనుగ”

“మీ ఆఫీసులో సీసీ కెమెరాలు ఫిక్స్ చేశారా? చచ్చేం!”

“అందుకే నీలాగా హోం నుంచి వర్కు చేసే జాబ్ కోసం చూస్తున్నా”

“సరిపోయింది. ఆయన టైం వేరు. నా టైం వేరు. పిల్లల టైం వేరు. సరిగ్గా నిద్ర పోదానికి కూడా టైముండడం లేదంటే నమ్ము”

“రోలోచ్చి మద్దెలతో చెప్పుకున్నట్లుంది. సంగతేమిటో చెప్పు”

“న్యూస్ ఛానల్ చూశావేమోనని.....”

“ఏం? మళ్లీ బాంబులు దొరికాయా?”

“అవైతే ఫర్లేదు. ఒక్కసారే పీడ విరగడవుతుంది. ఇదంతకన్నా ప్రమాదమే. కూరగాయలు తినడం వల్ల రొమ్ము క్యాన్సర్ వచ్చే అవకాశాలెక్కువున్నాయిట”

“నీ మొహం! నాన్ వెజ్ కన్నా వెజ్ ఆరోగ్యానికి మంచిది. మన పూర్వీకులు శాకాహారం బెస్ట్ అన్నారు తెలుసా?”

“ఇప్పుడదే కొంప ముంచుతోందే. బ్రెస్ట్ క్యాన్సర్లు మన దేశంలోనే ఎక్కువంట” గొంతు తగ్గించి చెప్పింది.

“బాబోయ్ నిజమా!”

“సైంటిస్టులు రుజువు చేసార్య! ఇంకే గడ్డి తినాలో తెలియడం లేదు. అవునూ గడ్డి కూడా వెజ్ కదా!”

“అంతా అయోమయంగా వుందే బాబూ. ఇదివరకు సిగరెట్లు కాలిస్తే, మందు

తాగితే క్యాన్సర్ వస్తుందనేవారు. ఇప్పుడేం చేసినా, చెయ్యకపోయినా క్యాన్సర్ వస్తుందంటున్నారు”

ఎంత కలికాలమైనా మరీ ఇంత దారుణమా!”

“పాపం సైంటిస్టులేం చేస్తారే. ఫలితాలలా ఉన్నాయి మరి. ఉంటానే....”

గుండెల్లో బరువు కొంచెంగా తగ్గినట్టనిపించింది రమకి.

“ఊరికే బెంబేలు పడడం అనవసరం. ఏదో దారి దొరక్కపోదు. ప్రజా సంక్షేమమే నా ఏకైక విజేందా అని చెప్పి గెలిచిన మన ముఖ్యమంత్రి ఉన్నారు. ఆయన ప్రభుత్వం ఉంది. ఆపైన భగవంతుడున్నాడు” అని ధైర్యం చెప్పుకుంది.

లైము చూసి హడావిడిగా డోర్ లాక్ చేసి రోడ్డుమీదకెళ్లింది. స్కూలు బస్సు వచ్చేసరికి పేరెంట్స్ గానీ, గార్డియన్స్ గానీ బస్సాగే కార్నర్ లో రెడీగా వుండాలన్నది ఆమె పిల్లలు చదువుతున్న ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ వారి రూల్. లేకపోతే పిల్లల్ని దించకుండా తీసుకుపోతారు. అప్పుడిహా స్కూలుకు వెళ్లి పిల్లల్ని తెచ్చుకోవాలి. అధికమైన కిద్నాపుల నుంచి రక్షణ కోసం చేసిన ఏర్పాటిది.

ఏసీ బస్సులోంచి పిల్లలు దిగారు. వాళ్లతో కబుర్లు చెబుతూ ఇంటికి తీసుకెళ్లింది. సంబరంగా బర్లర్లు తిని హోంవర్క్ లో పడ్డారు. త్వరగా హోంవర్క్ ముగించుకొని ‘పోగో’ ఛానల్లో మునిగిపోవాలని వారి ఆరాటం!

కంప్యూటర్లో మెయిల్ చెక్ చేసుకుంటున్నదల్లా ఒక మెయిల్ చూసి ఉలిక్కిపడి ఓపెన్ చేసింది.

‘బివేర్! ఇండియన్ వెజిటబుల్స్ ఆర్ రూట్ కాజాఫ్ బ్రెస్ట్ క్యాన్సర్!’ అదిరిపడింది. ఉద్విగ్నంగా చదివింది. టీవీలో చెప్పిందే మరిన్ని ఉదాహరణలతో సాధికారంగా.....!

ముచ్చేమటలు పోశాయి. నిస్త్రాణగా సోఫాలో వెసక్కి వాలింది. తనకేమైనా ఫర్లేదు. పిల్లలకేమైనా అయితే.....ఇద్దరూ ఆడపిల్లలే.....!

‘భగవంతుడా! ఆడవాళ్లంటే నీకెందుకింత కక్ష?’ మూగగా ప్రశ్నించింది. ఇంతలో సెల్ మోగడంతో కన్నీళ్లు తుడుచుకుంటూ దాన్నందుకుంది.

లైన్లో సుధాసుబ్రహ్మణ్యం.

“రమా! సిల్లింగ్ డేకి మా బ్రదర్ కి మంచి గిఫ్టు పంపాలి. నువ్వేమైనా సజెస్ట్ చెయ్యవే”

“సిబ్లింగ్ డే? ఇదెప్పుడు ఊడిపడిందే?”

“నీకింకా తెలియదా? బజారుకెళ్లి చూడు. బోల్డు కార్డులు, గిఫ్టులు, స్వీట్లు... బ్రదర్స్ అండ్ సిస్టర్స్ ఒకరినొకరు గుర్తు చేసుకోవడానికి.....”

“ఏడాదికోసారి గుర్తు చేసుకొని పలకరించుకుంటే చాలన్నమాట. ఏవి తల్లి నిరుడు కురిసిన ప్రేమాభిమానాలు!”

“కవిత్యం సంగతలా వుంచు. ఈ దారుణం విన్నావా? కూరగాయలు తింటే బ్రెస్ట్ క్యాన్సర్ వస్తుందట!”

“నీకెవరు చెప్పారు?”

“అంజలి. తనకి మృణాళిని ఫ్రెండ్ చెప్పిందట”

“మృణాళినికి చెప్పింది నేనే కానీ అసలు న్యూస్ ఏమిటంటే కూరగాయలు తినడం వల్ల క్యాన్సర్ వచ్చే అవకాశముందిట. అంతేకానీ ఇలా తినగానే అందరికీ అలా వచ్చేస్తుందని కాదు.”

“ఏమో మరి. అంజలి అలాగే చెప్పింది. మా వారితో డిస్కస్ చేసాను. ఇక నుంచి మాంసాహారమే తిందామన్నారు. సీ ఫుడ్ అంటే ఆయనకి ప్రాణం”

“సరేనే.... బై.... పిల్లలు గొడవపడుతున్నారు”

రిమోట్ కోసం కొట్టుకుంటున్న పిల్లల్ని విడదీసి సర్ది చెప్పింది. ‘పోగో’ లోని పిల్లల పిచ్చి పనులు చూడడంలో నిమగ్నమైపోయారు వాళ్లు.

నిట్టూర్చి ఫ్రీజ్ లోంచి ఎగ్స్ తీసి వంట పనిలో పడింది రమ. పిల్లలు టీవీ చూస్తూనే భోంచేసి నిద్రపోయారు.

కంప్యూటర్ ముందు కూర్చుంది రమ. మరుక్షణం ఆఫీసు వర్కులో లీనమైపోయింది.

వీకెండ్ కి వర్కు పూర్తి చేసి అప్పగించాలన్నాడు టీమ్ లీడర్. డెడ్ లైన్ సమీపించిందంటూ రోజూ మెయిల్ పెట్టి పరుగెత్తిస్తున్నాడు !

వెన్నెముక నొప్పిగా అనిపించి వెనక్కి విరుచుకొని రెండు క్షణాలు రిలాక్స్ అయ్యింది. ఓసారి డాక్టర్ చేత చెకప్ చేయించుకోవాలి. అనుకుంటూ తల తిప్పి టైం చూసింది.

రాత్రి పన్నెండున్నర....

ఆనంద్ ఇంకా రాలేదేమిటి చెప్పా?

కాలింగ్ బెల్ మోగడంతో వెళ్లి తీసింది. ఆనంద్ వచ్చి నీరసంగా సోఫాలో కూలబడ్డాడు.

“ట్రాఫిక్ హెవీగా వుందా?” మంచి నీళ్లందిస్తూ అడిగింది.

“డే కన్నా నైట్ ట్రాఫిక్ ఎక్కువైపోయింది. డ్రైవింగ్ చెయ్యడం సరకంలా ఉంది”

“జీతం లక్ష అని మురిసిపోయాం కాని ట్వల్వ్ టు ట్వల్వ్ పిండేస్తున్నారు. సాఫ్ట్వేర్ కాదు స్లో పాయిజన్!”

“పొల్యూషనూ పాయిజనే”

“పాయిజనంటే గుర్తొచ్చింది. మధ్యాహ్నం సెన్సేషనల్ న్యూస్ వచ్చింది....”

“మిడ్టర్మ్ ఎలక్షన్స్ గురించా? ఛస్తేరావు. గెలుస్తామన్న నమ్మకం ఏ పార్టీకీ లేదు”

“పాలిటిక్స్ ఎవరిక్కావాలి! వెజిటబుల్స్ తింటే క్యాన్సర్ వస్తుందట.”

బిగ్గరగా నవ్వాడు. “తినకుండా ఏం చేయాలట? రసం తీసుకొని తాగాలా?”

“వేళాకోళం కాదు బీ సీరియస్”

“ఒకే చూడు రమా! ఇది పోటీ ప్రపంచం. ప్రతి వాళ్ళూ మిగతా వారికన్నా తమ సరుకే బెస్ట్ అని ప్రచారంతో నమ్మించి కొనిపిస్తారు. ఇవన్నీ బిజినెస్ టాక్టీస్ యార్”

“క్యాన్సర్ వస్తుందంటున్నది సైంటిస్టులు. అందులో బిజినెస్ ఏముంది చెప్పు?”

“రోగాలు, టెస్టులు, ప్రిస్క్రిప్షన్లు, మందులు, ఆపరేషన్లు ఇవన్నీ అంతా బిజినెస్ మైడియర్ రమా”

విసుగ్గా ముఖం పెట్టుకుంది. “నీకు షేర్లు, బిజినెస్సు తప్ప ఇంకేం పట్టవా?”

“అయ్యో రమా- సారీ డియర్ - ఒకప్పుడు కూరగాయలు నెత్తిన తట్టల్లో పెట్టుకునీ తోపుడు బండ్లమీద పెట్టుకునీ అమ్మేవారు. తర్వాత దుకాణాలు వెలిశాయి. రైతు బజార్లు వచ్చేసరికి వాటి రంగు వెలిసిపోయింది. రిలయన్స్ ఫ్రెష్, హెరిటేజ్ ఫ్రెష్, వగైరా కార్పోరేట్ జెయింట్స్ రంగప్రవేశం చేసేసరికి రైతుబజార్లు వెలవెలపోయాయి. అప్పుడింక విదేశాల వాళ్లు వస్తారు. అప్పుడీ ఫ్రెష్లు వదలిపోతాయి. అంతా క్వాలిటీ హెల్త్ అంటూ గోల చేస్తారు కానీ, అసలు రహస్యం లాభాలు గుంజడమే”

“అయితే పరిశోధనల గురించి, వార్తల గురించి పట్టించుకోనక్కర్లేదంటావ్”
“నిక్షేపంగా...”

అతడంత గట్టిగా ధీమాగా చెప్పేసరికి రమకెంతో నిశ్చింతగా అనిపించింది. అయినా కాయగూరల్ని వండేటప్పుడు సన్నని వణుకు తప్పుడం లేదు. అందుకే ఎక్కువగా కందివప్పు, పెసరపప్పు, శనగపప్పులతో మొహం మొత్తిస్తోంది.

పది రోజులు గడిచాయో లేదో ఒక రోజున ‘రమా’ అంటూ కంగారుగా పిలిచాడు ఆనంద్.

ఏమయ్యిందంటూ కంగారు పడ్డా వచ్చిందామె.

పాలిపోయిన మొహంతో పేపర్లోకి చూపిస్తూ అన్నాడు “ఈ ఆర్టికల్ చూడు”
గబగబా చదివింది.

కాయగూరలు పండించే రైతులు వాడుతున్న పురుగు మందుల్లో తక్కువ మోతాదులోనే అయినా ఒకరకమైన విషపదార్థాలున్నాయట. అవి పురుషుల పుంసత్వం మీద ముఖ్యంగా స్తంభన శక్తి మీద దుష్ప్రభావం చూపిస్తాయట. నలభై దాటిన వారిలో ఆ ప్రభావం బలీయంగా వుంటుందట. అందువల్లే నడివయస్సు భారతీయుల్లో లైంగిక వాంఛ సన్నగిల్లిపోతోందని ఒక సర్వేలో వెల్లడైందిట!

“ఇది నిజమేనంటావా?”

“నిజం కాకపోతే మంచిదే. ఒకవేళ నిజమే అయితే....?”

“అంత ఎఫెక్టు వుంటుందంటావా?”

“ఏం చెబుతాం? మొక్కలు త్వరగా ఎదగడానికి త్వరగా కాపుకి రావడానికి ఎన్నో రకాల ఎరువులు వాడుతున్నారు. పురుగులు పట్టకుండా రకరకాల మందులు స్ప్రే చేస్తున్నారు. అవేవీ వాడకుండా పండిస్తున్నామని చెబుతున్న ఉత్పత్తుల్నే కొంటున్నామనుకో. అయినా ఏం చెప్పగలం ఏ పుట్టలో ఏ పాముందో!”

“ఇదివరకు మసూరి బియ్యమా? స్వర్ణ బియ్యమా? అని చూసేవాళ్లం. ఇప్పుడన్నీ బ్రాండెడ్ మయమైపోయాయి. బియ్యమూ, పంచదార, ఉప్పు, పప్పులూ, పాలు, నీరూ అన్నీ బ్రాండ్లే. మళ్లీ వాటిల్లో విదేశీ రకాలు!”

‘బిజినెస్లో ఇవన్నీ సాధారణమేలే. ఏమైనా జాగ్రత్తగా వుండడమే మంచిది. నిప్పులేకుండా పొగరాదుకదా. వెజిటబుల్స్ని తగ్గించేద్దాం”

తలూపిందామె.

మరో వారానికి వివిధ నగరాల్లో ప్రజారోగ్య రక్షణ సంఘాలు ఏర్పడ్డాయని టీవీలో చూసి ఆశ్చర్యపోయింది రమ. ఆందోళనతో కూడిన ఆసక్తి పెరిగింది.

“బజార్లలో ప్యాకింగ్ చేయకుండా కూరగాయల్ని అమ్మడాన్ని నిషేదించాలి! ఏ రకమైన పురుగుమందులూ ఉపయోగించకుండా రైతుల్ని కట్టడి చెయ్యాలి! పరిశుభ్రమైన వాతావరణంలో కాయగూరలు పండించేలా ప్రభుత్వం తగిన చర్య తీసుకోవాలి! శుచీ శుభ్రత పాటిస్తూ నాణ్యమైన ప్యాకింగ్ లలో కాయగూరల్ని అమ్మేలా వ్యాపారుల్ని నియంత్రించాలి!” ఇవీ ఆ సంఘం డిమాండ్లు.

సంఘసభ్యులు కొద్దిమందే. వారి సభల్లో, ప్రదర్శనల్లో పాల్గొంటున్న వారూ కొద్దిమందే. కాని వారి కార్యకలాపాలకి విపరీతమైన పబ్లిసిటీ లభించడమే అర్థంకాకుండా ఉందామెకి.

జెఎన్టీయూలో ‘ఆరోగ్యం మీద కాయగూరల విషప్రభావం’ అన్న అంశం మీద నిర్వహిస్తోన్న సెమినార్ ని ఓ ఛానల్ వారు ప్రత్యక్షప్రసారం చేస్తున్నారు.

పనులన్నీ పక్కనపెట్టి టీవీకి అతుక్కుపోయింది రమ. సెమినార్ లో దేశవిదేశాల మేధావులు పాల్గొన్నారు.

వారంతా కూడా మన దేశంలోని లీన్ హైజెనిక్ పరిస్థితుల్లో పండించి నిల్వచేసే, పంపిణీ చేసే పద్ధతుల్ని తూర్పారా పట్టారు. తక్షణం తగిన చర్యలు తీసుకొని ప్రజారోగ్యం కాపాడాలని ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేశారు.

సెమినార్ పూర్తయిన వెంటనే రాష్ట్రంలోని వివిధ డ్రెష్ షాపుల్లో మాల్స్ లోని కూరగాయల్ని చూపించిందా ఛానల్. వాటిల్లో వడలిన, పొడైన, కుళ్లిన కూరగాయల ప్యాకెట్లని, వాటిల్లోని విషక్రిముల్ని, రోగ జీవుల్ని భూతద్దంలో చూపించాయి.

రమకు ఒళ్లు గగుర్పొడించిందొక్కసారే!

వెంటనే భర్తకు ఫోన్ చేసింది.

“వెజిటబుల్స్ పరిస్థితి దారణంగా ఉంది”

“కావొచ్చు. కానీ చూపించిందంతా నిజం కావొచ్చు. కాకపోవచ్చు. మీడియా రెండు వైపులా పదునున్న కత్తిలాంటిది రమా.....”

“నువ్వు ఎన్నయినా చెప్పు ఇక నుంచి మన పిల్లలకి కాయగూరలు వండి

పెట్టనే పెట్టను. వాళ్ల ఆరోగ్యమే నాకు ముఖ్యం. దట్సల్”

మర్నాటికి పప్పు ధాన్యాలు, మాంసాహారం భరలు ఆకాశాన్నంటాయి.

ఇద్దరు ఆడవాళ్లు కలిసిన ప్రతీచ్‌టా అదే చర్చ. అందరిలోనూ భయాందోళనలే!

రాబోయే ఎన్నికల్లో కూరగాయలు అధికార పార్టీ విజయావకాశాల్ని దారుణంగా దెబ్బతీస్తాయని గూఢచార వర్గాలు రహస్య నివేదిక అందించినట్లు వార్తలు గుప్పుమన్నాయి. దాన్నో అస్త్రంగా మలచుకొని ఆందోళనకి దిగాయి ప్రతిపక్షాలు. గతంలో జనం ఉల్లి దెబ్బ చూపించారు. ఇప్పుడు కాయగూరల దెబ్బ చూపిస్తారన్నారు.

తాము అధికారంలోకొస్తే కాయగూరల్ని చౌక దుకాణాల ద్వారా ఇంటింటికి సరఫరా చేస్తామని ప్రకటించారు.

ప్రభుత్వం ఒళ్లు విరుచుకుంది.

కాయగూరల పంటల మీద, ‘ఫ్రైష్’ దుకాణాల మీద నిఘా పెంచింది. రైతులు ఎరువుల, పురుగుల మందులు వాడకుండా నిషేధం విధించింది. కాయగూరలు పండించే రైతులు, అమ్మే షాపులూ ప్రత్యేక లైసెన్సులు తీసుకోవాలని ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. వ్యవసాయ శాఖ ఆధ్వర్యంలో తనిఖీ బృందాలను ఏర్పాటు చేసింది. పట్నం ప్రజల్లో భయాందోళనలు అధికమై కూరగాయల జోలికి వెళ్లడం మానుకున్నారు.

పల్లెల్లో మాత్రం జంకూ గొంకూ లేకుండా తింటున్నారు. ‘తాతలు తినలేదా? తండ్రులు తినలేదా? అలాగే మేమూ తింటాం. నుదుట ఎలా రాసిపెట్టి వుంటే అలా జరుగుతుంది!’ అంటున్నారు మీడియా ప్రతినిధుల్లో.

‘ఈ పల్లెజనం మారరు’ అనుకుంది రమ. వాళ్లకెప్పుడు చైతన్యం వస్తుందో ఏమో అని కూడా అనుకుంది. ఇంతలో ముఖ్యమంత్రి చింకి చేటంత మొహంతో టీవీ స్క్రీన్‌మీద ప్రత్యక్షమయ్యారు.

ఆసక్తిగా చూసిందామె.

“ప్రజల ఆరోగ్య రక్షణే మా ప్రభుత్వ ఏకైక లక్ష్యం. అందుకనే అమెరికాకు చెందిన స్టార్స్ అండ్ లైన్స్ సంస్థతో చారిత్రాత్మక ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నాం. ఆ సంస్థ ఐదువేల కోట్ల పెట్టుబడితో రాష్ట్రంలోని పది ప్రముఖ నగరాల్లో గ్రీన్ హౌసిస్ ద్వారా పవిత్రమైన కూరగాయల్ని పండించి పంపిణీ చేస్తుంది. ఇందు నిమిత్తం ప్రభుత్వం ఆ సంస్థకి పది నగరాల్లో వెయ్యేసి ఎకరాలు చొప్పున భూములు కేటాయిస్తుంది.

విమానాశ్రయాల కోసం మరో అయిదొందల ఎకరాలు ఇవ్వడం జరుగుతుంది. భూములు కోల్పోయిన రైతులందరికీ ఈ సంస్థలో ఉద్యోగాలు ఇవ్వడానికి హామీ తీసుకోవడం జరిగింది.....”

“కాయగూరలు పండించడానికీ, విమానాశ్రయాలకీ సంబంధం ఏమిటి? కాయగూరల్ని విమానాల్లో ఊరూరకీ సరఫరా చేస్తారా?” ఆనంద్ కి అన్నం వడ్డిస్తూ అడిగింది రమ.

“బహుశా. ఆ సంస్థ ఫార్మింగ్ ని అవుట్ సోర్సింగ్ చేస్తుందేమో?”

“కోట్లతో వ్యాపారం చేసే ఆ సంస్థకి ఇన్ని వేల ఎకరాల భూమి ఉచితంగా ఇవ్వడం అవసరమా? కనీసం తక్కువ ధరకి అమ్మాలని షరతు పెట్టినా బావుండ్నుగా”

“అదేమో కానీ అలా ఇస్తేనే వాళ్లు మన రాష్ట్రానికి వస్తామన్నారట. మిగతా రాష్ట్రాల వాళ్లు పోటీ పడ్డారేమో తెలీదు!”

“మరేతే వాళ్లొచ్చి కాయగూరలు పండించే వరకూ మనం ఇలా మాడాల్సిందేనా?”

“సీఎం ప్రసంగం పూర్తిగా వినలేదా? ఈలోగా ఆ సంస్థ ఇతర దేశాల్నుంచి దిగుమతి చేసుకొని అమ్ముతుందిట”

“పోనీలే. గుడ్డిలో మెల్ల. పిల్లల ఆరోగ్యాలు బాగుంటే అంతే చాలు!”

మరి పదిరోజులకే స్టార్స్ అండ్ లైన్స్ సంస్థ తమ సరుకు ‘ఫ్యూచర్ వెజ్’ గురించి ప్రచారం ప్రారంభించింది.

ఓ టీవీ యాడ్ లో ఒక పడుచు రోడ్డు ప్రక్కన ఎగురుతూ ఉంటుంది. ఆమె వక్షం ఎగిరెగిరి పడుతూ ఉంటుంది. అంతా నోరెళ్లి బెట్టి చూస్తూంటారు. ఒక యువకుడు ఛాతీ పొంగించి ఆమె భుజం మీద చెయ్యేసి ‘మై వైఫ్’ అంటాడు గర్వంగా. ఆమె అతడి నడుం చుట్టూ చెయ్యేసి ‘మై హబ్బెండ్’ అంటుంది. ఇద్దరూ చెరో చెయ్యి చాపి ‘అవర్ ఫుడ్’ అంటారు. వారి చేతుల్లో ‘ఫ్యూచర్ వెజ్’ కాయగూరల ప్యాకెట్లు వుంటాయి!

న్యూస్ పేపర్ పేజీ అంతా ఆక్రమించి హాపీగా నవ్వుతూ వుంటుంది ఓ కుటుంబం. ‘మా ఆరోగ్య రహస్యం ఫ్యూచర్ వెజ్’ అంటారంతా ముక్తకంఠంతో.

ఇలాగే ఎన్నో ప్రకటనలు, హోర్డింగులు, యాడ్ ఫిలిమ్స్!

ఫ్యూచర్ వెజ్ మాల్స్ లోనే కాకుండా వీధి వీధినా అమ్మే ఏర్పాట్లు చేశారు.

“ఇక కాయగూరల కోసం ప్రత్యేకంగా బజారుకెళ్లాల్సిన పని తప్పింది” సంబరంగా చెప్పింది

రమ భర్తతో.

ఇంతలో ఆమె సెల్ మోగింది.

మెస్సేజ్ చెక్ చేసింది.

“ప్యూర్ వెజ్ వాళ్లు మన చౌరాస్తాలోకొచ్చారట. వచ్చి కొనుక్కొమ్మని మెస్సేజ్ ఇచ్చారు” ఆనందపడిపోతూ చెప్పింది.

“ఇంకేం వెళ్లి పత్రా”

సంచీ సజ్జా పట్టుకెళ్లింది రమ.

నాలుగురోడ్ల కూడలిలో ఆగి వుంది ‘ప్యూర్ వెజ్’ బండి. పూర్వకాలపు తోపుడు బండికి మోటార్ అమర్చి డెకరేట్ చేసినట్టుగా వుంది. అమ్మో అతను సూట్, టై ధరించి ఉన్నాడు.

ఆమెని చూడగానే ‘వెల్కం మేడమ్’ అన్నాడు వంగి మరీ.

రకరకాల ప్యాకెట్లలో వున్నాయి కాయగూరలు. ఒక్కొక్కటి తీసి వాటి మీది రేట్లు చూసింది.

వంకాయలు కిలో ఎనభై. బీరకాయలు కిలో తొంభై, టమోటాలు కిలో డబ్బై.

కళ్లు తిరుగుతున్నట్లుగా అనిపించి ‘వాటర్’ అంది.

“హాఫ్ లీటరు ప్యూర్ వాటర్ ఫార్టీ రూపీస్ ఓస్తీ!”

(నవ్య వారపత్రిక 20.2.2008)